

POVESTE PENTRU MARA

Poveștile ne poartă pe aripi colorate, în lumi îndepărtate, unde găsim curajul, bucuria și încrederea că am găsit drumul cel bun. Fiecare om are o poveste și o baghetă magică pentru a depăși obstacole, frici, griji, dar și pentru a se juca toate jocurile care îi trăsnesc prin cap.

Anotimpurile aleargă de-a lungul anului pe tot globul pământesc. Foile calendarului cad una, câte una. Georgiana și Marius așteptau cu nerăbdare să devină părinții unei fetițe. Acea zi minunată și de neuitat a sosit! O zi de februarie, **25 a lunii, anul 2013**, o zi cu multă zăpadă este ziua în care a sosit pe lume micuța MARA. Rudele erau în culmea fericirii! Îngerii cântau și ursitoarele o priveau cu

dragoste pe copila cu pielea albă, ochi mari și curioși, buze frumos conturate.

Timpul a zburat cu viteza gândului, iar micuța noastră a crescut. Îi place să cânte și își iubește enorm de mult tatăl. Prietenii ei de suflet sunt Minnie, Mickey și Hello Kitty. Speră ca într-o zi să îi întâlnească față în față.

Adoră să se plimbe cu mașina mică, albă, Tio alb. Așadar, într-o seară pe răcoare, Mara și tatăl ei, Marius, au pornit într-o călătorie îndepărtată spre capătul lumii. Au întâlnit nori, ape, plante și animale mici și mari.

- Ce locuri frumoase, tati!

- Da, dragostea mea! Natura este minunată. Ne oferă hrană, adăpost, momente de relaxare și sunete muzicale scoase de păsări!, rosti tatăl fetiței.

Tio alb a obosit. În tinericul nopții l-a făcut să piardă controlul drumului și astfel s-au rătăcit.

- Unde suntem?
- Nu recunoști zona, tati?
- Nu, Mara! Sigur ne-am rătăcit!

Nu au observat decât foarte târziu că se aflau pe un pod de cristal. Tio aluneca. Nu mai putea înainta! Peisajul era ireal, de neimaginat. Era ca desprins din povești ale unor vremuri îndepărtate. Luna mare, rotundă părea regina nopții. Podul avea brațe de gheațe. Era plin de magie.

Privind în jos, Marius și Mara au zărit dealuri aurii, cu recolte bogate și pomi cu ramuri mari și ramificate.

- Bună seara, dragii mei! Ce vânt vă aduce pe aceste meleaguri?, rosti un bătrân, îmbrăcat în haine de catifea vișinie, iar în mâini purta mănuși albe din piele fină.

- Ne-am rătăcit! Iar mașina noastră nu mai poate înainta de acest pod. Ne puteți ajuta?, spuse speriat Marius.

Mara avea emoții, dar știa că tatăl ei este curajos. A avea încredere și în mașinuța lor, Tio alb.

- Bineînțeles că vă pot ajuta! Însă, cu o condiție!, grăi magicianul.

- Oricare!, răspunse Marius.

- Este nevoie să treceți împreună un test. Micuța va trebui să ne cânte ceva, iar tu, să răspunzi la o ghicitoare.

- Da, eu am să cânt, rosti Mara.

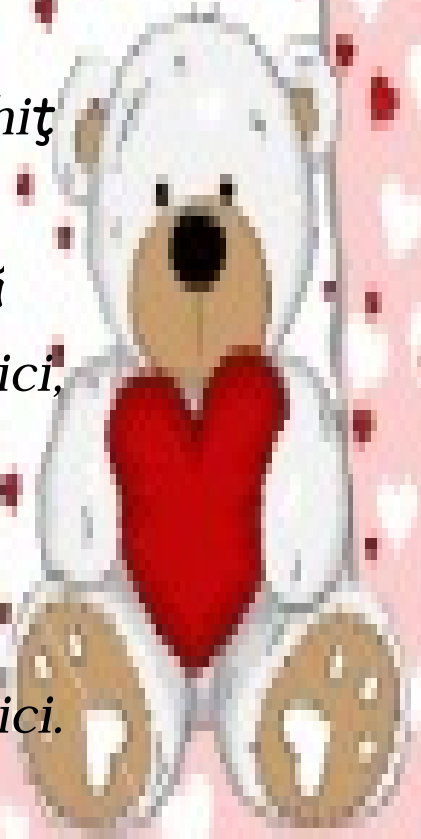
- Sigur! Voi răspunde la o ghicitoare, deși nu am mai făcut asta de mult timp.

Mara a început să cânte ușor emoționată, dar bucuroasă, cu ochii sclipind de fericire.

*În pădurea cu alune
Aveau casă doi pitici
Vine pupăza și spune*

Vreau să stau și eu aici
Pu-pu-pu, pu-pu-pu
Vreau să stau și eu aici.
Iată vine și-o broscuță
Țop, țop țop sărind mereu
Dacă e loc în căsuță
Tare-aș vrea să stau și eu.
Șoricelul strigă-n dată:
-Iată și eu am venit!
Casa voastră e curată
Noroc, bine v-am găsit.
Chi-chiț-chiț, chiț-chiț-chiț
Noroc, bine v-am găsit.
Și-n căsuța cea drăguță
Stau vreo cinci prieteni mici,
Șoricelul și-o broscuță,
Pupăza și doi pitici,
Tra-la-la, tra-la-la,
Stau vreo cinci prieteni mici.

Magicianul avea lacrimi în priviri. Îi plăcuse foarte mult.

- Bravo, copilă! Bravo! Ai o voce extrem de melodioasă! Tu ai trecut testul. Urmează ghicitoare pentru tatăl tău.

- Sunt pregătit, zise Marius, tușind ușor pentru a-și regla vocea.

- Ghicitoarea este aceasta:

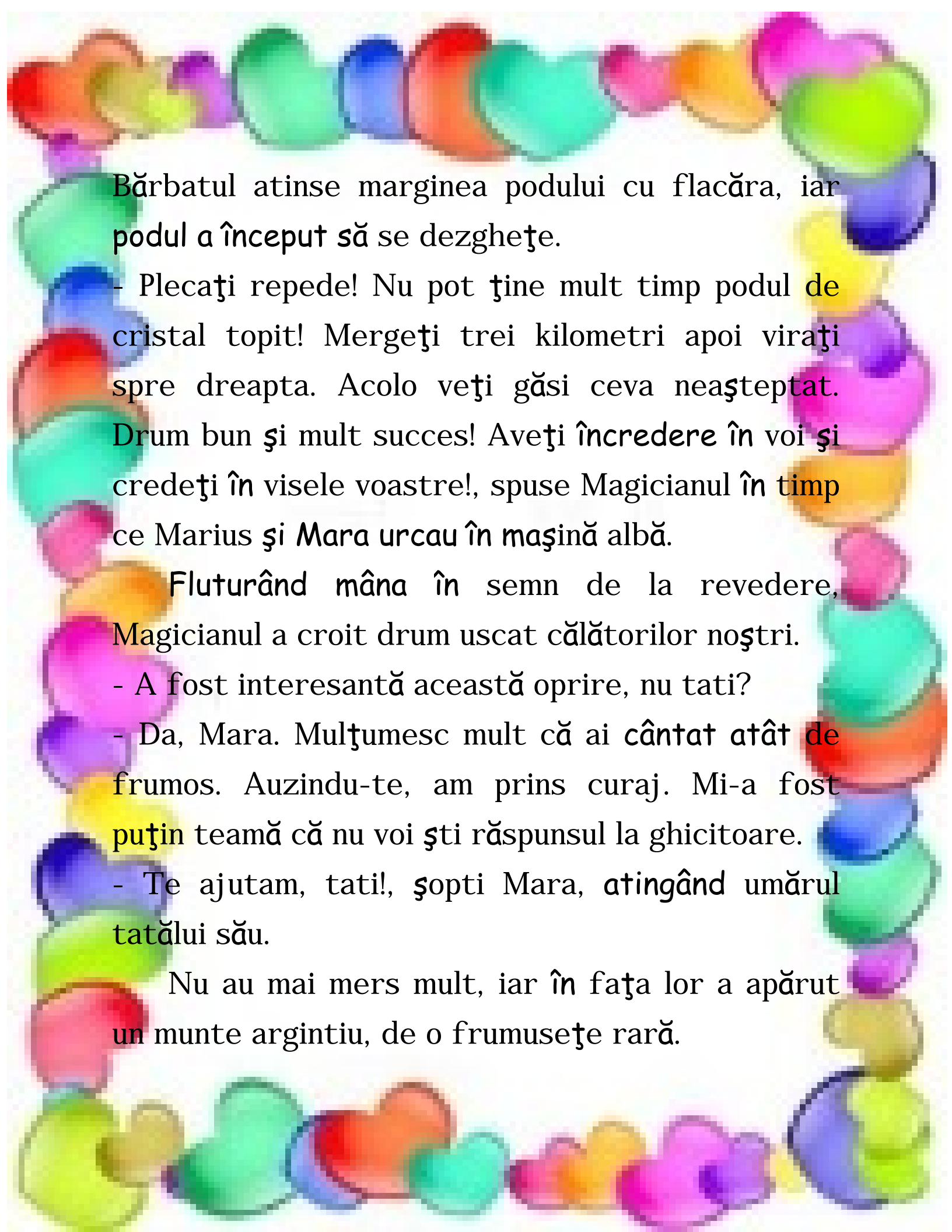
*Cine cânta toată vara
Prin fânețe cu chitara?*

- Greierele! Ador muzica lor!, răspunse încântat Marius.

- Felicitări amândurora! Ați trecut testul! exclamă magicianul. Acum, am să vă ajut să treceți peste acest pod de cristal.

Magicianul suflă de trei ori peste mâna dreaptă și din aceasta ieși o flacără galben-roșiată, ce se ridică până spre Lună apoi cobora.

Bărbatul atinse marginea podului cu flacăra, iar podul a început să se dezghețe.

- Plecați repede! Nu pot ține mult timp podul de cristal topit! Mergeți trei kilometri apoi viraj spre dreapta. Acolo veți găsi ceva neașteptat. Drum bun și mult succes! Aveți încredere în voi și credeți în visele voastre!, spuse Magicianul în timp ce Marius și Mara urcau în mașină albă.

Fluturând mâna în semn de la revedere, Magicianul a croit drum uscat călătorilor noștri.

- A fost interesantă această oprire, nu tati?

- Da, Mara. Mulțumesc mult că ai cântat atât de frumos. Auzindu-te, am prins curaj. Mi-a fost puțin teamă că nu voi ști răspunsul la ghicitoare.

- Te ajutam, tati!, șopti Mara, atingând umărul tatălui său.

Nu au mai mers mult, iar în fața lor a apărut un munte argintiu, de o frumusețe rară.

- Oauuu! Câtă strălucire!, exclamă Mara, deputându-și lua ochii de la muntele încărcat cu stele argintii.

- Este un râu care strălucește în razele soarelui, draga mea, spuse tatăl micuței.

Tio alb s-a oprit. Cei doi au coborât și imediat au fost înconjurați de trei insecte vesele, cu rochițe albe-argintii.

- Bine ați sosit pe tărâmul nostru! Dorințele voastre vor fi îndeplinite.

- Bine v-am găsit!, rosti Marius.

- Dar cine sunteți voi?, întrebă Mara.

- Copilă frumoasă, noi suntem Zeițele Apelor de argint care formează râul dorințelor, care izvorăște chiar din muntele ce stă strajă în fața voastră.

- O armată de fluturi!, exclamă Marius. Privește Mara ce multitudine de culori în mulțimea de fluturi!

- Daaaa! Sunt superbi!

- Călătorilor, apropiați-vă de râu, închideți ochii, beți apă din palmă și exprimați-vă o dorință. Să fie o dorință pe care o aveți bine sădită în sufletul vostru! Să fie o dorință pe care o vreți îndeplinită cu tot sufletul, au rostit în cor Zeițele Apelor de Argint.

Marius s-a apropiat primul. A închis ochii, a băut apă din pumnul strâns și și-a pus o dorință.

- Acum este rândul tău, micuț!

Zânele au luat-o pe Mara pe sus și au dus-o aproape de râul dorințelor. Mara a băut apă din pumnul strâns și a închis ochii. „Oare îi voi întâlni vreodată pe prietenii mei din desenele animate, Mickey, Minnie și Hello Kitty?” Nici nu a rostit bine aceste cuvinte, că personajele au apărut în fața Marei și au sărutat-o pe obraji.

- Mara, îți mulțumim pentru că ne urmărești și ne ești prietenă adevărată! Te așteptăm împreună cu

părinții tăi în parcul de distracții din Paris când vei mai crește. Până atunci, noi îți dăruim agrafe, o cană și un creion cu noi. Să nu ne uiți! Să crezi în visele tale, Mara! Cânti minunat! Te-am auzit la proba din fața podului de cristal. Ești talentată și foarte isteată! Pe curând!

Mara tremura de fericire.

- Tati, tati, ai văzut? Mickey, Minnie și Hello Kitty m-au sărutat!

- Da, draga mea.

- Acum, știind cât de important este să credeți în vise, în dorințe, a sosit vremea să porniți spre casă. Altfel, vraja se va stinge și veți rămâne prizonieri în acest tărâm al magiei și al poveștilor.

- Plecăm! Mi s-a făcut dor de mama și de cei dragi de acasă, spuse Mara.

- Mulțumim pentru găzduire și dorințele împlinite, Zeițelor. La revedere!, murmură Marius.

- La revedere și drum bun!

- La revedereeee!, adăugă și Mara.

Tio alb porni spre casă. Ajuns în parcare, a răsuflat ușurat. „Ce aventură!”

Mara adormise. Tatăl ei a luat-o în brațe și a pus-o în pat.

- Vise frumoase, copila mea curajoasă și isteată!
Somn lin!

*

Când liniștea se așternea în fiecare casă, iar gândurile se organizau în mintea oamenilor, **MARA** a descoperit că poveștile se adevăresc când crezi în ele. Magia din acea seară a cucerit-o pe eroina poveștii. A învățat să fie curajoasă și să creadă în talentul ei de cântăreață. A aflat că, dacă va citi multe cărți, va putea afla lucruri minunate și va descoperi personaje de la care va deprinde curaj, bunătate și înțelepciune.

MARA, este important să ai încredere în
talentul tău, în inteligența și bunătatea ta, și să
știi că nimic nu este imposibil. În lumea
învingătorilor nu există cuvintele "nu pot", "nu
vreau" și "nu știu".

Totul e bine când se termină cu bine.

Penița fermecată s-a tocit,

Scriitorul a ațipit,

Și nu-i chip de-a fi trezit

Deși ar mai fi de povestit.